

عنوان مقاله:

کنترل تهوع و استفراغ در زنان تحت عمل جراحی سزارین با بیحسی اسپینال: یک مطالعه مروری نقلی در مورد نقش داروها

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 24، شماره 0 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حامد قاسملو - کارشناس ارشد مراقبتهای ویژه نوزادان، دانشکده پرستاری و مامایی حضرت فاطمه (س)، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

دکتر سید ابراهیم صادقی - استادیار گروه بیهوشی و مراقبتهای ویژه، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران.

دکتر هاشم جری نشین - دانشیار گروه بیهوشی و مراقبتهای ویژه، مرکز تحقیقات بیهوشی، مراقبت های ویژه و کنترل درد، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

دکتر مهرداد ملک شعار - استادیار گروه بیهوشی و مراقبتهای ویژه، مرکز تحقیقات بیهوشی، مراقبت های ویژه و کنترل درد، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

دکتر احمد رستگاریان - استادیار گروه بیهوشی و مراقبتهای ویژه، مرکز تحقیقات بیهوشی و کنترل درد، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

دکتر لهراسب طاهری - استادیار گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

دکتر اطره راسخ جهرمی - استادیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت و بیماریهای زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

دکتر فریده مقرب - استادیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت و بیماریهای زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

نوید کلانی - مربی گروه هوشبری، مرکز تحقیقات مولفه های اجتماعی نظام سلامت، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

دکتر داوود روستایی - استادیار گروه فارماکولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، گیلان، ایران.

ناصر حاتمی - دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جهرم، جهرم، ایران.

دکتر مجید وطن خواه - استادیار گروه بیهوشی و مراقبتهای ویژه، مرکز تحقیقات بیهوشی، مراقبت های ویژه و کنترل درد، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: بیحسی اسپینال رایج ترین روش بی دردی برای سزارین الکتیو می باشد. تهوع و استفراغ پس از عمل جراحی، یکی از شایع ترین شکایات بیماران در جراحی سزارین تحت بیحسی اسپینال می باشد، لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی نقش داروها در کنترل تهوع

و استفراغ در زنان تحت عمل جراحی سزارین با بی‌حسی اسپینال انجام شد. روش کار: در این مطالعه مروری روایتی یا نقلی جهت یافتن مطالعات مرتبط، پایگاه‌های اطلاعاتی SID، Magiran و Google Scholar با کلید واژه‌های بی‌حسی نخاعی، بی‌حسی اسپینال، تهوع، استفراغ و سزارین جستجو شدند. بازه زمانی جستجوی مقالات از سال ۱۳۸۰ تا سال ۱۴۰۰ بوده است. یافته‌ها: مطالعات مختلف از داروهای متفاوتی جهت پیشگیری از تهوع و استفراغ پس از عمل جراحی سزارین استفاده کرده بودند. تهوع و استفراغ پس از بی‌حسی نخاعی، هدف اختصاصی مطالعات بسیار زیادی با طراحی کارآزمایی بالینی بود. مداخلات انجام شده در این راستا شامل: استفاده از داروهایی مانند دگزامتازون، کتامین، لیدوکائین، اندانسترون، متوکلوپرامید، گرانیسترون، پروپوفول، گاباپنتین و میدازولام بود. نتیجه گیری: کتامین علی‌رغم اینکه در مطالعات اثر ضدتهوع و استفراغی آن اثبات شده است، اما به دلیل عوارض هالوسینیشن و نیستاگموس و اینکه ممکن است شیردهی مادر را به تأخیر بیندازد، بهتر است انتخاب اول متخصص بیهوشی نباشد. پروپوفول نیز اثرات ضدتهوع و استفراغی آن اثبات شده است، اما باید مراقب اثرات دپرسن تنفسی بیمار بود. دگزامتازون اثر تأخیری بر روی تهوع و استفراغ دارد، بنابراین شاید انتخاب مناسبی برای متخصص بیهوشی نباشد. داروهای آنتاگونیست گیرنده ۵-HT₃ (اندانسترون و گرانیسترون)، به نظر می‌رسد بهترین انتخاب برای خط اول درمان تهوع و استفراغ باشند، زیرا این داروها عوارض اکستراپیرامیدال متوکلوپیرامید را ندارند و می‌توانند به عنوان داروهای مناسب جهت تهوع و استفراغ بیماران تحت عمل جراحی سزارین با بی‌حسی نخاعی مورد استفاده قرار بگیرند.

کلمات کلیدی:

استفراغ، بی‌حسی اسپینال، تهوع، سزارین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300508>

